

ikke vilde lade være at indføre Kontrollen obligatorisk og kun indføre den forsøgsvis, idet man var bange for, at det skulde vække Opsigt i Udlandet, men Københavns Kommunalbestyrelse vilde ikke gaa ind derpaa og gennemførte derfor den obligatoriske Undersøgelse. Det høje Tings Medlemmer have nok lagt Mærke til, det har jo været stærkt omtalt, at man ikke i det store Antal Svin, der ere undersøgte, siden disse Kontrolbestemmelser ere blevne fastslaaede, har kunnet finde et eneste trikinbefængt Svin. Saa vilde det dog være ganske urimeligt, om ikke ganske meningsløst, om man i Fremtiden vilde kræve en saadan Afgift og et saadant Arbejde som det, der nu er blevet udført, det er jo ganske omsonst. Og der kunde være Fare for, at det kunde vække Opsigt i Udlandet, saaledes at man der vilde sige: Vi vilde ikke lade os nøje med en mindre Undersøgelse end den, Landets egen Hovedstad kræver. Det vilde blive en Udgift, der vilde komme til at dreje sig om Millioner, fordi der ikke alene vilde blive Tale om den Sum, selve Undersøgelsen vil koste, men ogsaa om Udgifterne til de Lokalteter, der skulle skaffes til Veje, og til de deraf følgende Forsinkelser i Arbejdsmaaden paa mange Eksportslagterier. Det vilde blive saa betydelige Udgifter, at jeg i Øjeblikket ikke med Tal tør nævne, hvor højt det vil gaa. Derfor maa jeg sige, at Lovforslaget netop i den Henseende har glædet mig allermost, idet jeg tror, at det baade er til Held og Fordel for Landet og betryggende for de Forhold, der virkes under. Jeg er i Stand til at turde paastaa, at der sikkert ikke findes et af de omliggende Lande, der har Kontrolbestemmelser angaaende deres Fødemidler, som ere saa indgaaende som vore. Jeg kan ikke undlade at føje til, at jeg synes endogsaa, at man tager med blidere Hænder paa Indførselen af fremmede Produkter end paa Landets egne Produkter. Jeg kan i den Forbindelse nævne et Lovforslag, der for ganske nylig er vedtaget her, hvis Punkt 2 omhandlede Indførsel af fremmede Produkter. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Bestemmelser deri, men jeg synes, at de have en saa blid og mild Form, at de ere meget mildere end de Krav, der stilles overfor Landets egne Produkter, ikke at tale om de Krav, der vilde stilles, hvis vi gik til den Udførselskontrol for hele Landet, som jeg før talte om. Det vilde medføre ganske betydelige Omkostninger, hvis et saadant Dyrslægetilsyn skulde gennemføres. Jeg anser det endogsaa for ganske

umuligt for Tiden, fordi der ikke nu er Veterinærer nok til at foretage hele dette Tilsyn og Eftersyn. Derfor maa vi, som sagt, holde os til, hvad der her foreligger. Naar jeg før nævnedes Trikinerne, hvor lidt der er fundet af dem, og hvor lidt der kan ventes, kan jeg ikke lade være med at sige, at Arnestederne for Trikinerne her i Landet kun ere ganske enkelte. Det er de saakaldte Lossepladser. Efter de Undersøgelser, der ere foretagne i de 6 Aar fra 1904—1910, har der iblandt Slagterisvin været ca 7 pCt. trikinøse Svin fra Lossepladser, blandt Orner 16 pCt. og blandt Søer op imod 23 pCt. Det er saa høje Procenttal, at jeg synes, der maa være Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt at forbyde at producere Svin af Uhumskheder, hvoraf disse Svin jo ernæres. Det er det, der medfører den megen Tale om Trikiner; de vilde ellers ikke findes her i Landet. Jeg kan huske, at der ogsaa i mine ganske unge Aar var Tale om Trikiner; ja, man sang saagar Viser derom, gjorde Spøg og Løjer dermed. Man har nu ikke hørt noget om dem i mange Aar, men nu dukke de atter op. Disse Svin, der produceres paa Lossepladserne, ere de eneste, der bevise, at der kan findes Trikiner her i Landet.

Med Hensyn til den ærede sidste Talers Udtalelser vedrørende Indførselen af anden Klasses Kød, som, hvis denne Lov vedtages, ikke vil kunne indføres uden Afgift, maa jeg sige, at det glæder mig, ikke for Afgiftens Skyld — den betyder i Virkeligheden saa lidt — men fordi det er generende for de Kødkontrolører, der ud over Landet ere ansatte af Landbrugsministeriet og som have deres bestemte Instrukser, fremgaaede fra sagkyndig Side, at gaa efter. Det er generende for dem, at de skulle efterkontrolleres. De have dog det Fortrin fremfor dem, der skulle foretage Efterkontrollen, at de se Dyrene i levende Live og derefter slagtede, med alle vedhængende Organer. De se alt, hvad der behøves for at kunne finde alt, hvad der kunde være Tale om af smittefarligt i de slagtede Dyr, medens derimod de, der skulle foretage Efterkontrollen, hverken se Dyrene i levende Live eller de vedhængende Organer. Derfor synes jeg, at det vilde være en Skam for Kødkontrolørerne ud over Landet, som jeg anser for at være en dygtig Stab af Dyrslæger, at de vedblivende skulde være udsatte for at skulle kontrolleres paa den Maade, som det hidtil har fundet Sted.

I denne Forbindelse kan jeg ikke lade